

²⁸Amikor Jézus a templomban tanított, hangosan kiáltva szólt: *Ti ismertek engem, tudjátok is, honnan való vagyok; de én nem önmagamtól jöttem, hanem igaz az, aki engem elküldött, akit ti nem ismertek.* ²⁹Én ismerem őt, hiszen tőle való vagyok, és ő küldött el engem.

Ünneplő gyülekezet, Testvéreim!

Bár úgy volt, hogy az idei évben a műsor elmarad, most mégis láthattunk egy, gyakorlatilag rögtönzött jelenetet, így az előzetes tervek szerint csupán felolvasásra kerülő Lukácsi születéstörténet mégis kapott egy képi megjelenítést. De, hogy volt ez lehetséges? A gyerekeknek hála, akik örömmel és lelkesen jöttek. A sajtójaim már korán elosztották a szerepeket egymás között, hiszen ismerték a történetet. De nem csak ők, hanem a többi szereplő is úgy volt ma jelen, hogy ismerték ezt a történetet. Egy kis segítséggel szinte szó szerint el tudják mondani az angyal pásztoroknak mondott üzenetét, az angyali kar dicsőítő énekét, hiszen évről évre együtt harsogjuk itt a templomban, illetve a hittanórákon már december elejétől ismétljük, újra és újra megnézzük a karácsonyi történet részleteit.

De így vagyunk vele felnőttek is, a karácsony egy évről évre ismétlődő mintázatot követ, a csendes éjjel, a mennyből az angyallal, az ételekkel, a karácsonyfával, a dobozból ilyenkor előkerülő ünnepi kellékekkel.

De ez az idei karácsony más. Ezt érezzük itt a templomban is, ahol jóval kevesebben vagyunk, mint ilyenkor megszokott. De érezzük az otthonainkban is, még talán ott is, ahol igyekeztek nem változtatni semmin. Valami mégis megváltozott, nem biztos, hogy a külsőségekben. A karácsonyfa lehet, hogy ugyanott fog állni ma este, ugyanazok a díszek díszítik, ugyanaz lesz a menü, ugyanazokkal ünneplünk, ha ez így is van akkor is, ez az egész világot érintő járvány egy olyan mély félelmet ültetett el bennünk, amely valamennyire – kinek jobban, kinek kevésbé – de árnyékot vet az ünnepünkre.

De megközelíthetjük ezt egy másik nézőpontból is, hiszen ez a helyzet elgondolkoztat, lehetőséget ad arra, hogy végig gondoljuk mit is jelent számunkra a karácsony, mi és ki fontos számunkra. Próbáljunk meg így élni ezzel a helyzettel, mint egy lehetőséggel, ami talán kizökkent a már megszokottból.

Mai alapigénket, még jóval azelőtt választották ki a mai napra, mint ahogyan a járvány elkezdődött volna. De ez az ige is ugyanúgy kizökkent, egy kicsit más megvilágításból beszél ugyanarról, a jól ismert karácsony történet lényegéről.

Mostanában egyre gyakrabban megesik, hogy amikor mi felnőttek beszélgetünk valamiről, a gyerek rákérdezik egy-egy általunk használt szóra. Ez mit jelent? Az micsoda? Számunkra természetes, akár naponta használt szavak, amelyeknek jelentését ők még nem ismerik, fogalmak, amiket tisztázni kell. És bizony sokszor nehéz helyzetbe kerülünk, mert nem tudjuk jól elmondani, körülírni, megfogalmazni. Nekem is végig kell gondolnom az általam is használt fogalmak jelentését, ami teljesen új felfedezéseket is rejt magában.

A mostani ünnepen is valami ilyesmire van lehetőség. Egy megszokott történetből kizökkenni egy pillanatra és elgondolkodni azon, hogy mit is jelent a számunkra mindez.

Alapigénkben, a már felnőtt Jézus szólal meg. Sőt nem csak megszólal, egyenesen kiabál. A csendes éj, helyett egy kiabáló felnőtt áll előttünk.

²⁸Amikor Jézus a templomban tanított, hangosan kiáltva szólt: *Ti ismertek engem, tudjátok is, honnan való vagyok;*

Az előzményekről annyit érdemes elmondani, hogy Jézus a jeruzsálemi templomban van, és a zsidó vezetők a háta mögött kibeszélik őt. Gúnyolódva, félig viccesen, összeségve mondják, hogy talán ő a megígért szabadító. Aztán rögtön hozzá is teszik: de hiszen ismerjük őt, tudjuk honnan jött, ismerjük a szüleit, a testvéreit, elég sokat tudunk róla, viszont a messiásról meg azt tanultuk, hogy amikor eljön, akkor senki sem fogja tudni, hogy honnan származik.

Jézus – bár szemtől szembe nem beszélnek vele – mégis ismeri a gondolataikat, és éppen ezért emeli fel a szavát, kiállt, szót kér, kizökkenti saját gondolatmenetéből azokat, akik éppen róla gondolkodnak. *Ti ismertek engem, tudjátok is, honnan való vagyok.*

Igen, Jézus is nagyon jól tudja, hogy az embereknek van egy képük róla. De milyen ez a kép.

Eszembe jutott a Facebook, ez a népszerű ún. közösségi oldal. Aki esetleg nem tudná, elmondom, hogy ezen az internetes oldalon bárki kaphat egy saját részt, ahová feltölthet képeket, írhat magáról információka, és ismerősöket gyűjthet. Mi is kihasználjuk ezt a lehetősége, lehet, hogy most is sokan a gyülekezet facebook oldalán nézik ezt az istentiszteletet. De jó lehetőség régi barátok, ismerősök felkutatására is, hogy megtudjam mi van velük, hogy vannak. Illetve azt tudom meg, amit meg akarnak osztani, csak azt, amit láttatni szeretnének ezen az oldalon. Én – egy darabig aktívan tettem fel képeket, beírtam milyen iskolákba

jártam, hol dolgoztam, aztán egy ideje már nem sokat törődöm vele, nagyon ritkán frissítem az információkat. Néhány éve volt olyan pl. hogy két gyerekemről volt fent kép, a harmadikról nem, és amikor találkoztam valakivel aki a facebookon tájékozódott rólam, megkérdezte, hogy hogy vannak a gyerekeim, és elmondtam, hogy mind a három jól van, erre jött a kérdés: hááárom??? Nem csak kettő van?

Mi van Jézus facebook profiljában?

Mit tudtak Jézusról? Néhány alapvető információt, amelyek igazak voltak ugyan, de csak egy részt, egy egészen kicsike részt mutattak meg abból, hogy kicsoda ő valójában. Sőt valójában éppen ezek a részletek takarták el előlük Jézus igazi valóját. Mert ezek a képek az emberek róla alkotott képei voltak, de Jézus egészen más volt. Ezért Jézus helyreteszi a dolgokat. Elmondja, hogy lehet, hogy tudják, hogy Betlehemben született, de egyébként Názáretben nevelkedett, most Kapernaumban él, és születése után nem sokkal még Egyiptomban is megfordult. Lehet, hogy tudják, hogy édesanyja Mária, és lehet, hogy ismerik a testvéreit is. De más dolog egy-egy képet látni, de, ha az egészet látnák, ha túlnéznének a saját elképzeléseiken, akkor kirajzolódhatna előttük, hogy kicsoda Jézus valójában.

Ti ismertek engem, tudjátok is, honnan való vagyok; de én nem önmagamtól jöttem, hanem igaz az, aki engem elküldött, akit ti nem ismertek. ²⁹Én ismerem őt, hiszen tőle való vagyok, és ő küldött el engem.

Hoztam néhány képet. Lukács evangéliumának imént felolvasott részéről készült festmények képét.

Ezek a képek, túlszínezett képek. Úgy ábrázolják Jézus születését, mint ami nincs lejegyezve sehol. Emberi elképzeléseket tesznek hozzá, de vágjuk csak le mindegyikről a felesleget, a sallangot, a nem eredetit, nem odavalót. Majd ha ezzel kész vagyunk akkor állítsuk össze a teljes képet, és kirajzolódik az, ami az igazi lényeg, amit Jézus így fogalmaz meg:

Úgy szeretete Isten a világot, hogy egyszülött fiát adta, hogy aki hisz benne el ne vesszen, hanem örök élete legyen.

Isten téged is így szeret. És ezt a szeretetét fedezheted fel a karácsonyi történetben, ezt a mentő szeretet, amely egészen a kereszttig ment el. Minden karácsonyban ott van a kereszt. Felfedezzük-e a jászol lábaiban, a csillag száraiban, a karácsonyfánk ágaiban.

A Jupiter és a Szaturnusz pályája a földről nézve szinte összeér, ezt nevezik együttállásnak, éppen úgy, ahogy Jézus születésekor is feltűnt ez a jel az égen, és a bölcsek ezt követve indultak el Betlehem felé. Azt mondják 400 évente van ilyen csillag együttállás. Tehát egy viszonylag ritka égi jelenségről van szó. Miért hozom ezt ide? Mert nem a csillagok állása az érdekes ebben, hanem a jel, amit a napkeleti bölcsek felismertek. Mert ők túl tudtak látni a csillagokon, és elindultak, hogy találkozzanak Jézussal.

Mit üzennek ma ezek a csillagok? Ma is ugyanazt. Indulj útnak, hogy találkozhass Jézussal. Csak ma egy lelki utazásra hívnak. Egy olyan utazásra, amelyhez nem kell kimozdulni sem, otthon a karácsonyfa alatt egy Bibliával a kezünkben kezdődhet meg ez az utazás. Azzal kezdődik, hogy minden, ami felesleges letesszük: aranyat, tömjént, mirhát. Mert nem ezek számítanak.

Karácsony ünnepén Jézus felkiállt és azt mondja: ismerjete meg! Ismerjete meg olyannak, amilyen valójában vagyok. Az Istentől küldött szabadítónak, aki az életét adja értetek.

Számunkra sok minden fontos, sok minden fontosabb, mint Ő. Az egészségünk, a család, a megélhetés... de az Ő számára mi vagyunk a legfontosabbak. Erről szól a karácsony. Ma Isten nyitogatni szeretné a szemünket, hogy lássuk meg mindezt!